

tjetjernerne generelt, statsministeren mente, men at det lige præcis var dem, som gennemførte aktionen i Moskva.

Så er der bare en ting, jeg ikke forstår, for i det efterfølgende afsnit står der: Dernæst vender statsministeren sig i sædet og kigger på udenrigsminister Per Stig Møller, der sidder ved siden af ham, og siger: Men det er jo dine venner, Per.

Det, jeg ikke forstår, er: Er det virkelig statsministerens opfattelse, at tjetjenske terrorister, som angriber uskyldige mennesker i et teater i Moskva, er udenrigsministerens venner? Jeg stiller mig altså lidt uforstående over for påstanden, men måske statsministeren kan udrede forvirringen her?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, naturligvis ikke. Jeg holder mig til, hvad jeg sagde før, at jeg ikke vil begive mig ud i meningsudvekslinger, der finder sted eller påstås at have fundet sted mellem regeringens medlemmer, men jeg vil gerne slå fast, at jeg absolut ikke på nogen som helst måde opfatter tjetjernerne generelt som kriminelle fanatikere. Men jeg mener, at det må være hævet over enhver tvivl, at den gidseltagning og den terror, der fandt sted i teatret i Moskva, var og er en kriminel handling.

Søren Søndergaard (EL):

Jamen det glæder mig meget, at vi her får slået fast, at statsministeren ikke generelt opfatter tjetjernerne som terrorister, og at det derfor må være et fejlagtigt referat. Derfor vil jeg også godt bede statsministeren så konstatere, at det, der står i bogen, ikke er korrekt, det er ikke en korrekt gengivelse, fordi det jo giver, som statsministeren her giver udtryk for, en helt forkert opfattelse af, hvad statsministerens mening er. Statsministeren har ikke den opfattelse, at alle tjetjerner er terrorister.

Så kunne statsministeren ikke lige bekræfte, at det, der står her i bogen, altså ikke er korrekt og ikke er et udtryk for statsministerens opfattelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil ikke kommentere hverken bogen eller påståede meningsudvekslinger eller noget som helst andet af den karakter.

Men det, jeg vil gøre, er endnu en gang at slå fast, hvad der er min, og hvad der er regeringens holdning, og det er naturligvis, at det tjetjenske spørgsmål skal finde en politisk løsning,

og det skal netop ikke finde sin løsning ved terroraktioner som dem, vi så i Moskva.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må jo sige, at jeg er en lille smule skuffet over statsministerens svar, for statsministeren går jo ind for åbenhed, og statsministeren har lavet en hel film, som bl.a. viser mange meningsfulde udvekslinger mellem ham selv og udenrigsministeren – så var der også nogle, der var klippet fra, og som ikke blev bragt, men lad det nu ligge. Derfor kunne man jo godt forstå det på den måde, at statsministeren, når nu statsministeren er så interesseret i åbenhed, i hvert fald så kunne sige, at det her ikke passede, men o.k., statsministeren er ikke så åben alligevel.

Så vil jeg så spørge om noget helt andet, bare for at få det klart: Står statsministeren ethundredeti procent bag sin udenrigsminister i hans mangeårige og gentagne kritik af de russiske myndigheders overgreb på den tjetjenske befolkning? Står statsministeren hundredeti procent bag sin udenrigsminister, for det vil jo også være en slags svar på det her?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, at svaret giver sig selv. Regeringen er jo en enhed, og det, udenrigsministeren udtaler på regeringens vegne, og det, jeg udtaler på regeringens vegne, er naturligvis regeringens politik.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes stadig væk ikke, at statsministeren svarede på, om statsministeren står hundredeti procent – eller bare hundredre procent, det er også tilstrækkeligt – bag sin udenrigsminister i udenrigsministerens gentagne kritik af det russiske regimes overgreb på den tjetjenske befolkning. Står statsministeren hundredre procent bag sin udenrigsminister i den kritik?

Kl. 14.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen svaret giver fuldstændig sig selv. Man kan jo ikke have en regering med ministre, der ikke repræsenterer regeringen.

Så det, en minister udtaler på regeringens vegne, er regeringens politik. Hvad enten det er udenrigsministeren eller statsministeren eller en tredje minister, så er det regeringens politik, og det står regeringsmedlemmerne naturligvis bag.

Hermed sluttede spørgsmålet.